

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i Folketinget.

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven.
(Lovforslag nr. L 190).

Ved lovforslaget ændres færdselslovens § 105, stk. 3, der vedrører den beregningsmetode, der benyttes ved regulering af det maksimale beløb, som den lovpligtige forsikring for motordrevne køretøjer skal dække i forbindelse med de skader, der forvoldes ved en enkelt begivenhed.

Efter de gældende regler i færdselsloven er der hidtil foretaget regulering af forsikringsdækningsbeløbene ud fra en ugeløn beregnet af Danmarks Statistik.

Danmarks Statistik har oplyst, at man ikke længere beregner den anvendte ugeløn.

Det er derfor påkrævet, at der nu ændres i den pågældende reguleringsbestemmelse i færdselsloven.

Det foreslås, at forsikringsdækningsbeløbene efter færdselsloven fremtidig reguleres hvert år med tilpasningsprocenten tillagt 2 pct. Hermed vil reguleringen fortsat følge lønningerne på arbejdsmarkedet. Dette svarer i princippet til tilsvarende reguleringer i anden lovgivning, herunder retsplejelovens bestemmelser om grænsen for fri proces samt lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatningsansvar.

Samtidig ændres regulerings tidspunktet fra 1. april til 1. januar.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til værgemålslov.
(Lovforslag nr. L 191).

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Ændringer som følge af værgemålsloven).

(Lovforslag nr. L 192).

Hovedformålet med de to lovforslag er at gennemføre en reform af reglerne om umyndiggørelse af voksne i myndighedsloven. De gældende regler er fra 1922 og trænger til en modernisering og tilpasning til vores tid.

Behovet for ændringer skyldes bl.a., at de svage i samfundet har fået helt andre forhold, end de havde, da myndighedsloven blev til. Det er blevet mere almindeligt, at denne gruppe har indtægter og formue. Udviklingen har også medført et voksende behov for bistand i forbindelse med de svages personlige forhold. Det har også betydning, at levealderen er steget, og at der derfor er flere gamle, som har svært ved at klare sig selv og har brug for bistand fra en værgemål.

Umyndiggørelse efter de gældende regler i myndighedsloven opleves ofte som et meget voldsomt indgreb over for den person, der umyndiggøres. De pårørende og andre, som har kontakt med den svage, udviser derfor tilbageholdenhed med hensyn til at iværksætte værgemål, selv om der er behov for det. Dette kan give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

De nye smidige regler i værgemålsloven gør det muligt at tilpasse værgemålet til det behov, som den enkelte har for bistand fra en værgemål. Værgemålet kan »skræddersys« og dermed udformes, så det ikke bliver mere indgribende end højst nødvendigt. Værgemål kan på den måde blive et meget bedre tilbud om hjælp til den svage end umyndiggørelse, som helt fratager den pågældende rådigheden over sine retlige forhold.

Det bliver muligt at iværksætte værgemål, der ikke medfører fratagelse af den retlige handleevne. Det foreslås også, at værgemål kan begrænses til kun at angå personlige forhold. Dette er udelukket efter gældende ret. Både personlige og økonomiske værgemål kan endvidere begrænses til at angå bestemte forhold, f.eks. spørgsmål om flytning til plejehjem, bestemte dele af formuen eller indtægter eller salg af en ejendom.

Det foreslås også, at kompetencen til at træffe afgørelse om værgemål flyttes fra domstolene til statsamtterne – dog sådan at domstolene fortsat skal træffe afgørelse vedrørende de mest indgribende værgemål. Hvis statsamtterne træffer afgørelse om værgemål, er der adgang til domstolsprøvelse.